

[Gertrud Stjernholm Nielsen]

det er rigtigt, men her er det penge, det drejer sig om, og det spinkle flertal, der står bag dette lovforslag, har nu ikke meget at holde fast i, når det drejer sig om økonomien.

Udvalgsbetænkningens ord og vendinger omkring helt vitale områder er af typen: »man lægger vægt på«, »understreger betydningen af«, »finder det ønskeligt« og »henstiller«. Altså intet forpligtende for amter og kommuner. Kun på ét område anvendes et udtryk, som må være en slags forpligtelse for de myndigheder, der skal overtage hele særforansområdet. Det er angående de særlige problemer, der knytter sig til forholdet mellem elevtallet i klassen og det antal lærertimer, der er til rådighed, når svært handicappede elever undervises i en normal klasse.

Jeg vil gerne rose det konservative folkeparti for, at man helt ærligt på forhånd har sagt, at man ikke vil kunne anvise de nødvendige midler. Jeg vil i den forbindelse tillade mig at henvise til en leder, der under overskriften »Lærernes U 90« blev bragt i Berlingske Tidende den 16. maj i år. Her gør man opmærksom på, at der er andre end det centrale uddannelsesråd, der beskæftiger sig med udviklingen i det danske uddannelsessystem frem til 1990. Der henvises i denne leder helt konkret til to aktuelle undersøgelser, nemlig en prognose vedrørende behovet for seminarieuddannede lærere og det notat, som flere har henvist til, som vedrører den integration, der allerede foregår i folkeskolen, og som tegner et dystert billede af, hvordan det vil gå, hvis ikke der bevilges de nødvendige lærere. Dette sidste notat blev offentliggjort bogstaveligt talt samtidig med, at udvalget skrev betænkning, og vi ser, at noget kunne man altså have undersøgt.

I den omtalte lærerprognose, som kommunisterne i parentes bemærket mener er helt utilstrækkelig, da der kun regnes med en årlig standardstigning på 1½ pct., forudsiges en overproduktion af lærere; i omtalte prognose tages der dog forbehold for særforansområdet. Her er det, at man fra konservativ side, i hvert fald fra Berlingske Tidende, har set, at der er en sammenhæng i tingene. Det siges helt klart i lederen:

»Det skal de seminarieuddannedes beskæftigelsesproblem ikke løses ved, at lærere integreres i integrationen af særforansområdet

Heri er jeg helt enig, men man skal bare være klar over, at det kommer til at koste mange lærerposter. At man så samtidig måske løser et ledighedsproblem, kan vel ingen beklage.

Hvad vil der ske, hvis man ikke stiller de nødvendige ressourcer til rådighed? Den øgede integration, der bliver en følge af særforansområdet udlægning, bliver meget nemt til skade for de elever, der allerede i dag går i folkeskolen og her modtager en eller anden form for specialundervisning. Her ligger der er stor opgave for lærerrådene, der jo har indflydelse på dette område. De skal ikke gøre det som modstandere af integration, men de skal gøre det som garanter for, at der ikke sker integration, uden at de nødvendige midler er stillet til rådighed. For sker det, vil det både skade de svage elever, vi har i skolen i dag, og det vil næppe gavne de integrerede. De partier, der gennemfører dette lovkompleks, skal på forhånd være helt klar over dette.

Med hensyn til uddannelsen af lærere siger man i betænkningen, at man vil henstille, at kursusuddannelsen bliver tilpasset behovet, og hvis det bliver sådan, at en lærer, der gerne vil have et kursus, ikke kan få det, så finder man det ønskeligt, at han i hvert fald får en litteraturliste stillet til rådighed. Litteratur, det må vel være noget, som på dette område må være en lærerforpligtelse, så det behøver ikke ligefrem stå i en betænkning. I den forbindelse kan jeg ikke undlade at fortælle om den matematiklærer, der gerne ville have haft et ophold på Danmarks lærerhøjskole med matematik, men ude i sin kommune fik at vide: der findes nok et tidsskrift, du kan holde.

Da der ikke er opstillet retningslinjer, og da midlerne ikke er sikrede, kan kommunisterne ikke tage medansvar for dette lovforslag.

Svend Haugaard (RV):

I modsætning til enkelte andre her mener jeg, vi har haft en god og oplysende drøftelse i udvalget, og jeg mener egentlig, at det ligger så klarlagt, at der ikke er grund til mange yderligere kommentarer; det skal jeg derfor lade være med.

Jeg vil gerne sige, at vi er glade for, at vi er nået så langt, at vi nu er klar til vedtagelse